

en enkelt Post paa Toldloven op til Behandling allerede nu. Det var Forudsætningen ved Toldlovens Gennemførelse i 1908, at Industrien skulde være fri for Ændringer indtil 1916; efter at 1916 er passeret, har man fra ingen Side Krav paa at bevare de nuværende Sæts i Toldloven. Den Toldsæts, jeg her vil gøre et Par Bemærkninger om, er en Del af Sætsen vedrørende Papir, særlig Avispapir. Den Beskyttelse, som denne Vare nyder her i Landet, er saa høj, at den faktisk har hindret al Indførsel af Avispapir fra Udlandet; det samme er Tilfældet ogsaa med andre Papirsorter. Det drejer sig her om meget betydelige Værdier, om en Vare, som i allerhøjeste Grad er en Livsfornødenhed. Jeg behøver blot at pege paa Bordene foran mig, saa vil ærede Medlemmer have en klar Forestilling om, i hvor høj Grad man daglig betjener sig deraf. Der er ikke en Husholdning og ikke en Mand, ikke en Kvinde i Landet; som ikke daglig har et stort Forbrug af Papir, og Prisen paa dette Papir stiger meget stærkt og er steget meget stærkt. For Avispapir er der gennemført og vil der blive gennemført en meget stor Stigning, og denne Stigning bliver betalt af Abonnenterne paa Aviserne, idet den har haft en Abonnementsforhøjelse til Følge næsten overalt. Der udskrives gennem Forhøjelsen af Prisen paa Papir en Skat, direkte eller indirekte, hvad man vil kalde det, fordi Papirfabrikkerne med Hensyn til Avispapir har et faktisk Monopol i Kraft af den urimelig høje Toldbeskyttelse. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om han vil stille sig afvisende overfor, inden den Tid Toldloven kommer til Revision, at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og forberede en Undtagelsestilling for denne Vare, en Nedsættelse af denne Position paa Toldloven. Jeg føler mig i hvert Fald overbevist om, at naar vi — forhaabentlig da ikke senere end 1918 — kommer til Behandling af Toldloven, vil der i alle Partier i Rigsdagen kunne opnaas Enighed om at nedsætte den meget høje Toldbeskyttelse, som denne Vare har haft, saaledes at de forenede danske Papirfabrikker, der er en stor og dygtigt ledet Industri, kan faa den Konkurrence fra Udlandet, som er nødvendig for enhver Industri, baade for at den skal kunne præstere den bedste Vare i Længden, og ogsaa for at den skal kunne præstere den til den mindst mulige Pris. Det ligger i Sagens Natur, at naar et stort industrielt Foretagende som dette slet ikke er udsat for nogen Konkurrence, vil det før eller senere gaa til Prisforhøjelser, som ikke er ubetinget

begrundede i Fabrikernes normale Drift. I den Hvidbog, som er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, findes i første Bind optrykt en Meddelelse, der blev sendt ud igennem Ritzau, om, at Papirfabrikkerne, efter at de havde haft Forhandlinger med Prisreguleringskommissionen, var gaaet til en betydelig Formindskelse af de Forhøjelser, de straks i August Maaned var gaaet til. Naar man blader denne Hvidbog igennem, finder man talrige saadanne heldige Udslag af Kommissionens Virksomhed.

Den Side af Prisreguleringskommissionens Virksomhed, som er kommet mest frem for Offentligheden, som er blevet drøftet i Pressen og i Rigsdagen, er den, der vedrører de forholdsvis faa Varegrupper, om hvis Prisregulering der har været stor Uenighed, og hvor de politiske Partier har taget Stilling til Spørgsmaalet. Men hvis man lægger Mærke til Prisreguleringskommissionens Beretning, vil man se, at denne Kommission har beskæftiget sig med talrige andre Spørgsmaal. Det er meddelt mig, at alene i det første Aar holdt den over 300 Møder. Fra en vis Side har man villet forkætre denne Institution, villet underkende dens Virksomhed, villet gøre den til et Redskab for ensidige Kapitalinteresser. Det forekommer mig, at den allerede nu har virket i saa lang Tid, at de Mænd, der sidder og arbejder i den, har Krav paa fra Offentlighedens Side at høre, at man paa skønner deres Virksomhed, at man har Øje for, hvilket betydeligt, samfundsnyttigt Arbejde de har udført. Der sidder i denne Kommission Mænd af alle politiske Anskuelse, og der sidder Repræsentanter for forskellige Erhverv, forskellig Sagkundskab. Spørgsmaalet har været drøftet tidligere. Det var ikke Mening med denne Kommission at skabe en Kommission, der repræsenterede ensidige Erhvervsinteresser, men at skabe en Kommission, der repræsenterede en alsidig Sagkundskab, og det forekommer mig, at den har Krav paa Taknemmelighed for det meget dygtige og uegennyttige Arbejde, den har udført, udelukkende med det Formaal for Øje paa den ene Side at holde Erhvervene i Gang herhjemme og paa den anden Side at skabe saa taalelige Vilkaar, som det var muligt at opnaa for det store Forbrugerpublikum her i Landet. Prisreguleringskommissionen har været Genstand for — jeg tør ganske roligt sige uretfærdig Kritik i en ganske usædvanlig Grad. Selvfølgelig bør de Beslutninger, en saadan Kommission tager, følges med vaagen Kritik af Rigsdagen, Pressen og andre, som interesserer sig derfor, og en saadan Kritik er jo